Dosarul nr.2-2151/2026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

09 octombrie 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Nadejda Mazur
Grefier - Inga Cucuetu
examinând în şedinţă publică pricina civilă la cererea depusă de Mocanu Serghei către Inspectoratul General al Poliției, intervenient accesoriu Cebotari Andrei privind recuperarea prejudiciului moral de 19000 lei și prejudiciului material 814 lei prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces:

La 16 februarie 2026, Mocanu Serghei a înaintat o cerere de chemare în judecată (repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru - Mazur Nadejda la data de 18 februarie 2026, în mod aleatoriu conform art.6/1 alin.(1) al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească) către Inspectoratul General al Poliției, intervenient accesoriu Cebotari Andrei privind recuperarea prejudiciului moral de 19000 lei și prejudiciului material 814 lei prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 5 iunie 2023, agentul constatator Cebotari Andrei, din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, în lipsa temeiurilor prevăzute de Codul contravențional, a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06015859, prin care i-a fost imputată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional. Prin decizia agentului constatator, reclamantului i-a fost aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 900 lei și 4 puncte de penalizare.

Totodată, reclamantul a susținut că, la aceeași dată, agentul constatator a dispus în mod nelegal ridicarea, îmbarcarea, transportarea și debarcarea autoturismului de model Mercedes, cu numărul de înmatriculare KKL-297, la parcarea specială din satul Trușeni, municipiul Chișinău, măsuri care au generat cheltuieli în cuantum de 814 lei.

Reclamantul a menționat că nu a săvârșit contravenția imputată, iar circumstanțele consemnate în procesul-verbal menționat nu corespund realității. În susținerea poziției sale, acesta a făcut trimitere la hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 6 noiembrie 2023, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 8 mai 2025, prin care procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06015859 a fost declarat nul.

În opinia reclamantului, acțiunile agentului constatator au fost ilegale și au adus atingere drepturilor și intereselor sale legitime, inclusiv prezumției de nevinovăție, cauzându-i suferințe de ordin moral și un prejudiciu material în legătură cu cheltuielile

suportate pentru transportarea și depozitarea autoturismului la parcarea specială. Acesta a apreciat că anularea procesului-verbal contravențional confirmă caracterul neîntemeiat al tragerii sale la răspundere contravențională și justifică repararea prejudiciilor pretinse.

În susținerea cererii, reclamantul a invocat prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în special dispozițiile referitoare la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiuni ilicite în cadrul procedurilor penale și contravenționale. De asemenea, acesta a făcut trimitere la art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, la art. 6 și 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, la art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenție, precum și la dispozițiile relevante din Constituția Republicii Moldova și Codul de procedură civilă.

Reclamantul a susținut că, în circumstanțele cauzei, sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului pentru acțiunile pretins ilicite ale agentului constatator, iar Inspectoratul General al Poliției, în calitate de autoritate publică cu personalitate juridică, urmează să răspundă pentru prejudiciile cauzate. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral solicitat, acesta a invocat principiul echității și necesitatea acordării unei satisfacții echitabile pentru atingerea adusă drepturilor sale nepatrimoniale.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 6 și 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 5–7, 83, 85, 90, 94, 123, 166 și 167 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, precum și pe dispozițiile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

În consecință, reclamantul Mocanu Serghei a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 19.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 814 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxa de timbru.

În ședința de judecată reclamantul Mocanu Serghei a susținut integral cererea de judecată pe motivele de drept și de fapt invocate.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției nu a recunoscut pretențiile formulate de reclamantul Mocanu Serghei și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat că pretențiile privind repararea prejudiciului moral și material nu pot fi admise în lipsa întrunirii condițiilor legale pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului. Acesta a menționat că desfășurarea procesului contravențional și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție reprezintă măsuri procesuale prevăzute de lege, iar agentul constatator are obligația de a întreprinde măsurile legale atunci când constată existența unor fapte susceptibile de a constitui contravenții.

Pârâtul a susținut că, în speță, nu există o hotărâre definitivă prin care să fi fost constatată în mod expres ilegalitatea acțiunilor agentului constatator la întocmirea procesului-verbal contravențional. În opinia sa, simpla anulare a procesului-verbal nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a demonstra caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator și pentru a justifica acordarea despăgubirilor solicitate.

Totodată, pârâtul a făcut trimitere la prevederile art. 3, 5 și 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, susținând că repararea prejudiciului material și moral în temeiul acestei legi este posibilă numai în cazurile expres prevăzute de actul normativ. Acesta a apreciat că situația reclamantului nu se încadrează în cazurile prevăzute de lege, întrucât sancțiunea contravențională a fost aplicată de agentul constatator și nu de instanța de judecată, iar reclamantul nu a fost supus arestului contravențional și nici reținerii contravenționale.

Referitor la invocarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pârâtul a susținut că aplicabilitatea garanțiilor specifice materiei penale în cadrul procedurii contravenționale nu determină, în mod automat, apariția dreptului la despăgubiri în temeiul Legii nr. 1545/1998. Reclamantul nu a demonstrat existența condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului în circumstanțele cauzei.

Cu privire la prejudiciul moral, pârâtul a invocat prevederile art. 2036 și 2037 din Codul civil, menționând că acordarea despăgubirilor presupune existența unui prejudiciu real, precum și aprecierea caracterului și gravității acestuia în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei. De asemenea, a făcut trimitere la pct. 25 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 9 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral.

Pârâtul a susținut că reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme existența suferințelor psihice sau fizice pretins suportate și nici legătura de cauzalitate dintre acțiunile agentului constatator și prejudiciul moral invocat. În acest sens, a menționat lipsa înscrisurilor medicale sau a altor mijloace de probă care să ateste consecințele negative asupra stării psihice ori fizice a reclamantului.

Totodată, pârâtul a invocat prevederile art. 2022 din Codul civil, susținând că reclamantul nu a demonstrat legătura de cauzalitate dintre fapta imputată agentului constatator și prejudiciul pretins. Acesta a mai menționat că prejudiciul moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale poate fi compensat numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Intervenientul accesoriu- agentul constatator Cebotari Andrei, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa (f.d.52,53).

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea prejudiciului material și moral , urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

Art. 5 CPC statuează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) CPC RM procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile şi ceilalți

participanți la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile şi mijloacele susținerii ei de sine stătător şi independent de instanță, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecății şi de a-şi expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Preşedintelui Republicii Moldova, al ordonanţelor şi hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri (art.12CPC).

Conform art. 1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Art. 2 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 atestă că, acţiuni ilicite constituie acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa dejudecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Potrivit art. 3 alin.(1) lit.d) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată.

Din materialele cauzei se constată că, la data de 5 iunie 2023, agentul constatator Cebotari Andrei, din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, a întocmit în privința reclamantului Mocanu Serghei procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06015859, pentru fapta prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, aplicându-i sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 900 lei și 4 puncte de penalizare (f.d.61).

Totodată, în cadrul procedurii contravenționale, a fost dispusă ridicarea și transportarea autoturismului de model ”Mercedes”, cu numărul de înmatriculare KKL-297, la parcarea specială din satul Trușeni, municipiul Chișinău(f.d.62).

Pentru parcarea indicată reclamantul a achitat suma de 814 lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 05.06.2023(f.d.60) și certificatul de restituire a mijlocului de transport de la parcarea SRL ”Magda Tour” din 05.06.2023 (f.d.13).

Nefiind d e acord cu decizia adoptată reclamantul S.Mocanu a depus contestație la judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (f.d.16-18).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 6 noiembrie 2023 s-a admis contestația depusă de S.Mocanu, s-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Mocanu Serghei în baza art. 238 alin.(2) din Codul contravențional, și care prin decizia Inspectoratului Național de Securitate Publiccă al IGP din 5 iunie 2023 a fost supus sancțiunii contravenționale sub formă d e amendă 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte d e penalizare, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional (nu există faptul contravenţiei) (f.d.57-59).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 8 mai 2025, recursul declarat de agentul constatator Cebotari Andrei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 6 noiembrie 2023, a fost respins(f.d.19-21).

Prin urmare, instanța reține că legalitatea actului de constatare și a sancțiunii contravenționale aplicate reclamantului a fost supusă controlului judecătoresc, finalizat prin încetarea procedurii contravenționale pe motiv că nu există faptul contravenției. Această împrejurare constituie un element relevant pentru aprecierea pretențiilor deduse judecății, urmând ca efectele sale să fie analizate prin prisma normelor de drept material aplicabile și a probelor administrate în prezenta cauză.

Conform art. 384 alin.(2) lit. u) Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

În acest sens, prin cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție, S.Mocanu a solicitat încasarea prejudiciului moral de 19000 lei.

Potrivit art.1998 alin.(1)-(4) Cod civil al R.M., cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Art. 2006 alin. (1)-(2) Cod Civil statuează că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

În conformitate cu prevedererile art. 19 alin. (3) Cod civil al R.M., se consideră prejudiciul nepatrimonial (prejudiciul moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciului nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit art. 2036 alin. (1) – (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În conformitate cu art. 383 alin. (3) Cod contravențional al RM, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Conchide instanța că, întinderea prejudiciului reprezintă vătămarea adusă dreptului subiectiv al persoanei care a suferit pierderea vieţii sau sănătăţii, lezarea unor interese materiale sau morale, ori efectele negative patrimoniale, ca urmare a faptei ilicite săvârșite de altă persoană sau a faptei unor lucruri sau fiinţe pentru care acesta poartă răspundere în condiţiile legii.

În corespundere cu prevederile art. 2037 alin. alin. (1) şi (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Reieșind din normele vizate, din probele prezentate d e reclamant vis-a-vi de suferințele psihice cauzate, acțiunea reclamantului urmează a fi admisă parțial, căci mărimea prejudiciului moral se stabilește de către instanță, care ia în considerație toate circumstanțele cauzei.

Referitor la afirmațiile reprezentantului pârâtului precum că, cazul din speță nu cade sub incidența prevederilor Legii nr. 1545, instanța le apreciază critic. Art. 13 alin. (1), (2) din Legea menționată statuează că, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Deci, din sensul normelor de drept citate, rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit un proces contravențional are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, prin întocmirea

ilicită a procesului-verbal, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, instanța reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare şi control a Poliției, cu statut de persoană juridică şi cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate şi se instituie conform specificului unor sectoare şi direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura şi regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției este persoană juridică cu competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chişinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea sa în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit.

Așadar, se constată că Inspectoratul General de Poliție poate să aibă calitatea de pârât în astfel de cauze.

Reieșind din normele legale enunțate și probele administrate, instanţa concluzionează că în pricina dată sunt întrunite şi prevederile art. 6 lit. a) şi b) din Legea 1545, iar condiţiile necesare pentru reţinerea răspunderii statului pentru faptele comise de agenţii săi, sunt întrunite în această speţă.

Ținând cont de faptul că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancționarea prin decizia agentului constatator au adus atingere principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere în lipsa vinovăției, precum şi au avut un caracter intruziv în sfera drepturilor subiective ale reclamantului, cît și de faptul că în speţă, sunt întrunite condiţiile stabilite de art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 6 lit. a), b) din Legea 1545, instanţa de judecată conchide că S.Mocanu are dreptul de a fi reabilitat prin recunoaşterea acestor erori, inclusiv prin compensarea prejudiciului suportat, atît moral, cît și material.

Pornind de la faptul constatării încălcării dreptului reclamantului la un proces echitabil, de a nu fi tras la răspundere contravențională, lezarea dreptului la prezumția de nevinovăție, admise prin sancționarea acestuia, instanța ajunge la convingerea de a admite parțial pretenția privind încasarea prejudiciului moral.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încît acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Instanţa de judecată consideră că, suma de 1000 lei, solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral, este excesivă şi disproporţională principiilor compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral.

Analizând prin prisma proporționalității suferințelor suferite de reclamantul S.Mocanu , în urma tragerii ilicite la răspundere contravențională, în raport cu cuantumul prejudiciului moral cauzat, consideră necesar a admite parțial pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, în mărime de 19 000,00 lei, micșorându-l la suma de 3 000,00 lei , pe care o consideră echitabilă suferințelor psihice suportate de către reclamant.

Astfel, deoarece a constatat temeinicia parțială a acțiunii înaintate de reclamant și prin urmare, luând în considerație cele expuse raportate la normele de drept, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de S.MOcanu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Referitor la prejudiciul material suportat d e reclamant în urma reținerii de către pîrît a automobilului reclamantului la parcarea cu plată, pentru care a achitat suma d e 814 lei, instanța ajunge la convingerea că acest prejudiciu urmează a fi admis integral.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art.94, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial acțiunea depusă de Mocanu Serghei către Inspectoratul General al Poliției.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției (IDNO 1013601000495) în beneficiul lui Mocanu Serghei (IDNP *****) prejudiciul moral în sumă de 3000 (trei mii) lei și prejudiciul material în sumă de 814 (opt sute paisprezece) lei.

În rest, acțiunea privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 16000 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Nadejda Mazur